

МОЛОДІЖНИЙ МЕРИДІАН

Студентська газета Інституту розвитку дитини, листопад / грудень 2009 № 13-14

«Ми працюємо, навіть, коли святкуємо☺»))

Вступ☺

Не зважаючи на святкове налаштування до Дня студента, ніхто не відміняв роботи по випуску Молодіжного меридіану, тому зустрічайте новенький «листопадовий» номер... і роздуми на тему: останній місяць осені + День студента...

Листопад... Місяць святковий-на нас чекає День студента, наш день!!!

Цей місяць насичений враженнями, емоціями, поривами до змін...

Можливо просто всі починають поспішати завершити свої справи до зими... Останній місяць різнобарв'я, листочків, ...осені. Але він

не менш ефектний за попередні; і то не правда, що осінь - час депресій... Заповніть *Листопад* кольоровим дощем своєї творчості і навколо Вас буде **ПОЗИТИВ**.

Продовження на ст. №2

+

Здоровенькі були, студенти та викладачі!!!

Так непомітно, казково підібрались до нас і грудневі свята... маю надію, що вони осяють кожного з Вас яскравими барвами, незабутніми емоціями радості, чудовими подарунками.

Але найважливіше бажаю Всім Вам мати дружне родинне коло і звичайно кохану людину, яка буде вірна Вам і буде надихати в усіх справах і дарувати прекрасну насолоду - прокидатись кожного ранку з щасливою іскрою в очах та з теплом значущості в серці.....

Зміст
<u>2. Осінь + зима: роздуми...</u>
<u>3-4. Молодь-дитинству...</u>
<u>5. Національний музей іграшок...</u>
<u>6. Людина світла...</u>
<u>7. Привітання від Марини Анатоліївни...</u>
<u>8. Бліц опитування - Очікування від Нового року...</u>

kulturologia.ru

Молодіжний меридіан

Продовження, початок 1 ст..

На запитання «що для Вас є День студента, загалом всі відмовчувалися і не могли зібратися зі своїми думками, тому бліщопитування не вдалося ☹(((майже ☺))) Все ж вкінці тяжких пошуків красномовного студента знайшлася одна «активістка» - Пилипенко Заріна 32 ДПН(ну хто б міг сумніватися, що це буде студентка 32гр., кого ж мені не штурмувати, як не одногрупників) тож,нижче подані дані, є думками Заріни: «День студента – це свято молоді, яка навчається у вищих навчальних закладах.

Для мене це свято, яке я відзначатиму з друзями, з якими я познайомилася під час навчання в інституті. Думаю, ми купимо шампанське та цукерки і відсвяткуємо. Цей день пройде в колі друзів...І хотілося, щоб була святкова дискотека або цікава культурна програма в гуртожитку...»

Я широ вдячна Заріні за допомогу.

На мою власну думку - це особливе свято, що з'являється в нашому житті не з самого його початку, а після вступу до ВНЗ, мабуть, шарм цього свята і алується в тому, що воно тимчасове, адже через декілька років ми вже не будемо студентами, тому потрібно по-особливому проживати студентські роки...І цього місяця зичу Вам фортуни.

P.S. або ЗАКІНЧЕННЯ:

Осінь дарує іноді сумний настрій в поєднанні з сріблястим дощем, та Ви не давайте заповнити Ваші думки повністю. Нехай Ваша ДУША квітує як навесні ; це ще одна сходинка до Ваших мрій, зовсім трошки залишилося до Нового року, коли всі найпотаємніші бажання здійсняться. Будьте завжди яскравими...А якщо не виходить, як от Нашому Меридіанчику стати кольоровим, то завжди знаходьте кращі сторони...Ми виправдуємося словами видатної Коко Шанель: «*тільки чорний привертає увагу*» і сподіваємося на Вашу підтримку.

Осінь+Зима

ГРУДЕНЬ...КІНЕЦЬ РОКУ І ВОДНОЧАС ПОЧАТОК ПРИСКОРЕНОГО ПРОЦЕСУ НАВЧАННЯ, АДЖЕ ПІСЛЯ ТРЬОХ ТИЖНЕВОГО КАРАНТИНУ, НЕОБХІДНО ДОКЛАСТИ МЕГА ЗУСИЛЬ І СТУДЕНТАМ І ВИКЛАДАЧАМ...І МИ ЦЕ ЗРОБИМО!!!!КАЖУТЬ ЧАС Є ЛИШЕ В ТОГО, ХТО ВИТРАЧАЄ ЙОГО З РОЗУМОМ...ЩО Ж БУДЕМО НАПОВНЮВАТИ СВОЄ ЖИТТЯ ЛИШЕ ВАЖЛИВИМИ ЗУСТРІЧАМИ, ПОДІЯМИ І РОЗПОДІЛЯТИ ЧАС З РОЗУМОМ...МИ ПРОСТО НЕ МАЄМО ПРАВА НА ІНШИЙ ВАРИАНТ:) АЛЕ ГОЛОВНЕ ВАШЕ ЗАВДАННЯ - РАДІЙТЕ ЖИТТЮ!!!ЯКЩО ЦЕ НЕ ВИХОДИТЬ В СТАЛОСТІ ОБСТАВИН, ТО НЕОБХІДНО ПРАГНУТИ ДО ЗМІН, ДО НАЙКРАЩОГО, ЯК В НАВЧАННІ, ТАК І В ОСОБИСТОМУ ЖИТТІ.ДОВЕДІТЬ В ПЕРШУ ЧЕРГУ СОБІ,ЩО ВИ ЗАСЛУГОВУЄТЕ НА ПОДАРУНОЧОК ПІД ПОДУШКОЮ 19 ГРУДНЯ І ПІД ЯЛИНКОЮ 31 ГРУДНЯ...А ЩЕ ЗБЕРІТЬ ВСІ СВОЇ СИЛИ: ПОКАЖІТЬ НАЙКРАЩІ РЕЗУЛЬТАТИ, АДЖЕ "НА НОСІ" СВЯТА І НАЙПРИЄМНІШЕ ЇХ ЗУСТРІЧАТИ З СПОКОЄМ В ДУШІ НА РАХУНОК ЗАВЕРШЕННЯ ВСІХ НЕОБХІДНИХ СПРАВ.

НАПЕРЕДНІ СВЯТА ОБОВ'язково виділіть час для ретельної підготовки, АДЖЕ ТРЕБА НАВЕСТИ КАЗКОВУ КРАСУ НАВКОЛО СЕБЕ І В СОБІ(в своїй зовнішності І ВНУТРІШНЬОМУ СВІТІ ДЛЯ ПОВНОЇ ГАРМОНІЇ), ПІДГОТУВАТИ ПОДАРУНКИ ДЛЯ ДОРОГИХ ЛЮДЕЙ..ну ще владнайте все-все-все і ще щещо, так по дрібничках:)))ну точно ВАШ ЧАС БУДЕ ПРОХОДИТИ В ПОВНОМУ ОБСЯЗІ РУХУ, І НЕ ТІЛЬКИ ФІЗИЧНОГО, А Й РУХУ МИСЛЕННЕВОГО... НЕ ЗАБУВАЙТЕ Й ПРО ВИБІР: З КИМ СВЯТКУВАТИ, АДЖЕ НЕ ДАРМА ГОВОРЯТЬ: З КИМ І ЯК ПРОВЕДЕШ 31 ГРУДНЯ, ТАК І ВЕСЬ РІК БУДЕ ПРОХОДИТИ.....

ОТОЖ, НАВЧАННЯ, НАВЧАННЯ І ЩЕ РАЗ НАВЧАННЯ + ПІДГОТОВКА ДО НОВОГО РОКУ.НАСОЛОДЖУЙТЕСЬ СВЯТКОВИМ НАСТРОЄМ, ПАМ'ятайте, що дива трапляються, І ГОЛОВНОЮ ЇХ ПРИЧИНОЮ Є САМЕ ВІРА В ДИВА!!!! НЕХАЙ ЧЕКАЄ НА ВАС ХЕППІ-ЕНД ТА ЩЕ БІЛЬШ ЩАСЛИВИЙ ПОЧАТОК РОКУ)))

P.S. А ЯК ПОДАРУНОК ДО СВЯТ ПРОЧИТАЙТЕ 2 ЦИТАТИ ВИЗНАЧНИХ ЛЮДЕЙ, ЯКІ НЕ МОЖУТЬ ЛИШИТИ НІКОГО БАЙДУЖИМ:

"ЩАСТЯ - ЯК ЗДОРОВ'Я:КОЛИ ЙОГО НЕ ПОМІЧАЄШ, ЗНАЧИТЬ, ВОНО Є." ТУРґЕНЄВ

"МИ РІДКО ДУМАЄМ ПРО ТЕ, ЩО МАЄМО, ОДНАК ЗАВЖДИ - ПРО ТЕ, ЧОГО НАМ НЕ ВИСТАЧАЄ" ШОПЕНГАУЕР

ТОЖ БАЖАЮ ВАМ СПРАВЖНЬОГО ЩАСТЯ І ВМІННЯ ДУМАТИ ПРО ТЕ, ЩО У ВАС Є , АБО ЙЩЕ КРАЩЕ ОТРИМАТИ ТЕ, ЧОГО У ВАС НЕМАЄ!!!!)))))

Автори- редакція ММ

Молодь – дитинству «Дитинство: крок у майбутнє»

З метою підготовки до акції, студенти II курсу Інституту розвитку дитини Мирославська Катерина, Мороз Вікторія, Токменко Людмила, Репіна Олена та інші разом з заступником директора з навчально-виховної роботи доц. Машовець М.А., доц. Голотою Н.М. 3 жовтня 2009 р. відвідали дитячий будинок "Барвінок" у м. Макарові, в якому виховуються діти – сироти і діти, які позбавлені батьківського піклування.

У ході першої зустрічі-знайомства студенти організували концертну програму, подарували вихованцям дитячого будинку "Барвінок" свою любов та подарунки.

Допомога дітям в дії

Студенти I-II курсів Інституту розвитку дитини Зверева Марія, Кузік Костянтин, Галушка Людмила, Татаренко Мирослав, Скок Ярослав разом з викладачами проф. Беленька Г.В., доц. Луценко І.О. розробили та практично втілили програму **психологічної допомоги** «Історія спілкування з однією дитиною».

На фото:

Мартіна Д.;
8 м.
Батьки розлучені.
К.; 6 р. 7 м.
Сирота, виховується бабусею.

4 р.

Ліка

Спільна справа, спільні почуття – психологічний контакт з Мартіною встановлено.

На фото:
студентка ІІ курсу Зверева Марія, Мартіна.

Імпровізована постановка
улюбленої казки
"Рукавичка"
вийшла вдалою і захоплюючою

Ліка – Лисичка-сестричка;
Мартіна – Жабка-скрекотушка;
Галушка Л. – Мишка-шкряботушка;
Зверева М. – Ведмідь-небрідь;
Татаренок М. – Зайчик – побігайчик;
Кузік К. – Кабан – іклан;
Скок Я. - Вовчик – панібратик;
ведуча – доц. Луценко І.О.

**Фізкультурна розвага
«Дужі, спритні й задоволені»**

На фото:
проф. Беленька Г.В.,
студенти Зверева Марія,
Скок Ярослав, Мартіна, Ліка.

- "Стрибай, Ліко! Стрибай! У тебе вийде!"

- "Оце справжній стрибок, Мартіно!"

Приєднуйся! Діти – Наша спільна турбота

Дякуємо за представлений матеріал авторові статті -
Луценко І. О.

Національний музей іграшок України:

У центрі нашого чудового міста Києва, на Кловському узвозі розташований досить незвичайний музей, а в ньому загадкові кімнати дитинства – Національний музей іграшок України. II – й курс Інституту розвитку дитини відправився в музей, не здогадуючись, що їх чекає світ, у якому вони відчують себе малюками, згадають той день, і той час, коли іграшка – така річ, яка полонить серце кожної людини від самого моменту, коли та її бачить, була найдорожчим другом у світі.

Експозиція музею познайомила нас з творчістю талановитих українських скульпторів та художників, але, як і раніше, невичерпним джерелом поповнення колекції є іграшки вітчизняного

виробника. Цими іграшками грало не одне покоління дітей, а сьогодні вони займають почесне місце в експозиції та повертають дорослих, хоча б на годинку, в своє далеке дитинство.

Переступивши поріг цього " замку іграшок " кожен з нас поринув у спогади... не як студенти, а як малюки, ми ділилися спогадами, враженнями, згадавши теплі, щасливі дні, коли нам дарували іграшку, і яку важливу роль вона грає для нас і до сьогоднішнього дня... а дехто згадав своє перше кохання, яке закріпилося талісманом, вічним спогадом – ведмедиком

"TEDDY" або ж лялечкою .

Зусиллями педагогів, психологів, освітян, технологів, конструкторів з далекого 1936 року

збиралася колекція музею, яка складається з 10 тис. екземплярів іграшок, з яких експонується лише 700.

Прикрасою колекції є етнографічні ляльки, сувеніри – ляльки знайомлять відвідувачів з еталоном краси, відкривають Світ для дітей та дорослих.

Перлиною музейного зібрання являється незвичайно яскрава і різноманітна колекція українських народних іграшок з сиру, дерева, глини, трави, соломи. Саме вони допомагають нам в умовах сучасного технічного прогресу великого міста не втратити почуття необхідності до свого народу, його традицій та культури.

Іграшка, як частинка матеріальної культури, витвір мистецтва, засіб виховання та навчання, свідок історії, сімейний оберіг не залишить безсердечним жодного відвідувача музею, незалежно від віку, соціального та професійного статусу, матеріального стану або настрою.

Автор – Миколенко Ангеліна

Людина світла...

16 жовтня 2009 рік. Актова зала ЦК НПУ ім. М.П.Драгоманова. Не нав'язливо грала музика. Репортери налаштовували свої камери. І студенти, і викладачі, схвилювано затаївши подих, з нетерпінням чекали його... І ось всі в залі підвелися з місць і почали щосили плескати в долоні. До зали зайшов знаменитий вчений, педагог-гуманіст з багаторічним досвідом і просто світла людина – **Шалва Олександрович Амонашвілі**.

Розпочавши свій монолог, вчений з перших же секунд прикував до себе всю нашу увагу. Ту доброзичливість і відвертість, з якою він до нас звертався, не можливо передати словами, її можна лише відчутти, зходячись біля Шалви Олександровича.

Виявилось, що його дід був з України, тому він вважає нашу землю і своєю рідною.

За словами Амонашвілі, кожна людина є педагогом. Всі рано чи пізно стають батьками, всім потрібно виховувати і навчати своїх дітей. Але професіоналом педагогічної справи стає далеко не кожний. Це люди за покликанням. Адже «Педагогика – это величайшее искусство, овладеть которым дано лишь избранным».

Вчителем Ш.О.Амонашвілі став не відразу. В школі він вчився погано. Вчителі не любили його, а він не любив їх. «Если учитель не любит своих учеников, как они могут полюбить такого учителя? Учитель ставил плохие оцунки... мама плакала... Страшно подумать, что и сейчас есть такие учителя, которые проводят такие же уроки без взаимопонимания. Как это опасно... как это трудно... Кто же спасет тех детей, которых калечат некоторые учителя?» Як же Шалва Олександрович міг обрати професію педагога?

По закінченню школи у 1950 році йому терміново була потрібна робота. Будь-яка, аби заплатили гроші, яких у нього на той час не було. І юнакові запропонували бути вожатим у дитячому таборі. А далі, як він каже, життя ніби саме підштовхувало його то в один дитячий колектив, то в інший. Після роботи з дітьми він зрозумів, що не може жити без них. « Каждый человек несет в себе с рождения на только характер психологический, он несет свое предназначение. И я начал понимать свое предназначение и внедряю его в жизнь». Амонашвілі читав багато класичної літератури від Квінтіліана до А.С.Макаренка, В.О.Сухомлинського і радить читати це всім майбутнім педагогам.

Одного разу Амонашвілі написав статтю в газету про дітей. Її прочитав В.О.Сухомлинський і був вражений. Стаття йому дуже сподобалась і він вирішив зробити автору подарунок. Вчений як зараз пам'ятає, як постукали до нього у двері, як передали запакований згорток. Розкривши його, він побачив листівку від Сухомлинського і книжку «Серце віддаю дітям». І дотепер Шалва Олександрович зберігає і ту книжку, і листівку, і пакувальний папір. Для нього це неабияка цінність.

На сьогоднішній день постала проблема з новими, сучасними дітьми, з дітьми іншого мислення, з дітьми індиго. Діти світла, як їх називають, по-своєму розуміють навколишній світ і вчителям дуже важко з ними працювати. Потрібна зовсім нова програма. За Амонашвілі, ця проблема вирішиться лише тоді, коли ці діти виростуть і стануть педагогами. Адже для дітей світла потрібні вчителі світла.

Слухаючи Шалву Олександровича Амонашвілі, всі в залі сиділи, мов зачаровані. Його хотілось слухати і слухати... Ця людина зовсім не виглядає на свої 76 років ні обличчям, ні душею, і, як не дивно, має майже не зморшкуваті на свій вік руки! Можливо, це пов'язано з професією: працюючи з дітьми і сам молодієш.

Виступаючи на сцені, він випромінював такий шалений позитив, таку відкритість і доброту, що всіх заряджав своєю невичерпною енергією! Про нього й дійсно можна сказати, що це людина світла...

Заповіді від Ш.О.Амонашвілі:

1. Вірити у безмежні можливості кожної дитини
2. Вірити у свою вчительську іскру божу. Кожен вчитель-від Бога
3. Вірити класичній та гуманній педагогіці.

**Автор - студентка 5мд групи
Хмелєвська О.М.**

Молодіжний меридіан

Привітання від Машовець Марини Анатоліївни для педагогів – колег, які відзначають своє день народження у листопаді

Осінній падолист на килимі життя
Гаптує золотом примхливії узори:
То встелить листям клена все кругом,
А то здивує горобинним гроном;
Десь розіллє палітру фарб ясних,
А десь прихилить небо у долонях,
Пустуючи, розсипле срібний сміх
Яскравих айстр, що квітнуть на осонні.
По килиму ступаєш, осяйна –
Звеличина й проста, сумна й весела – різна,
Не озираючись на суд людський:

- Яка? Чи, може, праведна, чи грішна?

Ти – жінка, ти - початок без кінця,

Ти втілення любові й сподівання.

Весна без тебе цвітом не рясна,

З тобою літні ранки – це зізнання.

Зимові сніговії – не біда,

Вгамовуєш їх поглядом ласкавим,

Даруєш долі всі свої літа

Й не просиш на заміну в неї нові.

Щаслива будь, не втрачь того тепла,

Що щедра осінь щиро назбирала

І килим виткала тобі

Й на світлу твою долю дарувала.

Бліц опитування: „Чого ви очікуєте від Нового року?“

НАБЛИЖАЄТЬСЯ НОВИЙ РІК, ВСІ ЧЕКУЮТЬ ЧОГОСЬ НОВОГО ВРАЖАЮЧОГО, А ЧОГО ЧЕКАЄШ САМЕ ТИ ВИРШИЛА Я ЗАПИТАТИ: ЧОГО ВИ ЧЕКАЄТЕ ВІД НОВОГО РОКУ?....

ХМЕЛЕВСЬКА ОКСАНА : „ ....Я ЧЕКАЮ ЧОГОСЬ НЕЗВИЧАЙНОГО Й ЧАРІВНОГО! ЧЕКАЮ НА ЗУСТРІЧ З НОВИМИ ЦІКАВИМИ ЛЮДЬМИ, З ЯКИМИ У НАС БУЛО Б ПОВНЕ ВЗАЄМОПОРОЗУМІННЯ, ПОВАГА ТА ВІДДАНІСТЬ, ВРЕШТІ-РЕШТ ЧЕКАЮ НА ВЕЛИЧЕЗНЕ ВЗАЄМНЕ КОХАННЯ! А ЩЕ ЧЕКАЮ НА КІНЕЦЬ КРИЗИ - ЕКОНОМІЧНОЇ ТА ГРИПОВОЇ!...МИР В УСЬОМУ СВІТІ”

Грецька Вероніка:

“Жду от нового года того, что смогу найти работу по душе и специальности, так чтобы это не мешало учебе, завести собаку, чтобы у моих близких все ладилось, чтобы сложилось все с самым дорогим человеком, исполнить мелкие и не очень, разные мечты свои и родных, что он будет более удачный чем этот, что нормального президента выберем, что подружки найдут свое счастье, а я наконец побываю за границей)

много чего, но пока это пришло в голову) .....

Кряжевська Наташа:

“Цей Новий рік хочу зустріти з коханою людиною.. Добре було б поменше хворіти (ОТ ЦЕ ВЖЕ ТОЧНО:)))...А ще дуже хочеться, щоб мої любі друзі зробили щось , здатне мене здивувати...якийсь сюрприз..”

Мамчиць Юля: „Чекаю великого свята, хоч воно не релігійне, але на ньому весело. Надіюсь що в Новому році покращиться стан економіки на Україні, а нам повисять степендію. Щоб за білет додому не треба було платити. Щоб в буфеті були свіжі булочки і без дротів, а напарі було на 12 00 - щоб довше спати, щоб сесія здавалася легко, щоб викладачі підвищували нам оцінки, під час модулів давали списувати....Думаю продовжувати більше не треба Я ПРОШУ У ДІДА МОРОЗА ПОКРАЩИТИ ЖИТТЯ СТУДЕНТІВ!!!!”

„На Новий рік я очікую новорічної казки і новорічних див.

Хочеться трішки відступити від буденних справ і з головою зануритись святкову кучугуру позитиву і нереальних неймовірностей! =)” **Могилко М.**

Автор побажав залишитись невідомим, тому тільки ініціали пишемо **У.К.** : „Новый год это всегда что-то новое, что-то что еще у меня не было, но чего я очень желаю)))А хочу я, наверно всего того что и все, но немножко глубже и светлее))) Самое главное для меня чтоб в новом году хоть что-то менялось в лучшую сторону! А И ЧУТЬ НЕ ЗАБЫЛА САМОЕ ГЛАВНОЕ ЭТО ЛЮБОВЬ !!!!!!! ПУСТЬ В НОВОМ ГОДУ Я ВСТРЕЧУСЬ С ЛЮБОВЬЮ И МЫ С НЕЙ ПО ДРУЖИМСЯ!”

Скакун Таня: „Відмінної здачі сесії, міцного здоров'я і кохання!!!!)”

Удовиченко Лена (не задумуючись): „удачное поступление в семейностроительный....тоесть ожидаю от себя бракосочетания....)”

Я дуже сподіваюсь, що цей Новий рік, принесе вам тільки щастя, що ваші близькі будуть вас дивувати дійсно приємними сюрпризами, і пам'ятайте, можливо саме від вас залежить здійснення чийогось бажання!!!! подаруйте близьким ДИВО.

Интерв'ю брала – Єрмоленко Оля

День народження в цьому місяці святкують:

Викладачі Інституту розвитку дитини:

(листопад) Карнаухова А.В, Голота Н.М.

Студенти: (листопад) Юрченко Т., Харченко А., Шевченко О., Семенчук м. (грудень) ПИЛИПЕНКО З., ДЕМЕШОК Ю., МАЦЮК Н., ЄРМОЛЕНКО О. Фролова Ю., Басіна Є., Мар'янова В., Могилко М., Іванова Ю.

Бажаємо щастя, добра, душевної гармонії!!!

Ми в пошуках талантів! Досить лінуватись, залучаємо свої невичерпні внутрішні резерви до нашої газети і розвитку свого «Я»!!!

Склад редакційної ради:

Гол.редактор-Іванова.Ю

Заступник гол.ред.-ра - Єрмоленко О.

Літературний ред.-р -Кривоносова Л.

Фоторедактор-Радюкіна О.

Редактори- Мамчиць Ю., Скакун Т.

До нових зустрічей!!!

